

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Theologicae De Peccatis Ignorantiae Et Potissimum Ignorantiae Juris Naturae

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1683?]

III. S. Bernardus ex Scriptura S. probat dari peccata Ignorantiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40433

consequenter etiam & erroneè dixit : *hujusmodi non esse peccatum , sed naturam* : item quod ab Adamo non trahamus originalis peccati culpam. In quibus Abaelardo consentiat , an ab eo dissentiat fictus quidam Ulicus Jonson, dijudicabit Lector ex iis quæ habet §. 3. in libello cui titulus , *Doctrina nova ac mira de ignorantia &c.* edito , ut fertur, Coloniae suppresso nomine Censoris. Nemo , inquit , *tam est novitius in Theologia , qui nesciat etiamnum hodiè controversi inter Scholasticos , an ad peccandum formaliter sufficiat libertas facti , quod docent pauci , an verò insuper requiratur libertas peccati , ac proindè notitia malitia , quod contendunt Theologi , si paucos excipias , passim omnes.* Terminis illis *libertas facti , libertas peccati* , neminem antè-hac usum fuisse putamus : ut proindè explicationem aut interpretationem non à nobis , sed ab illorum inventore expectare oporteat. Intereà expendemus hanc doctrinam Ulici Jonson : *ad peccandum formaliter requiritur notitia malitia.* Si requiratur *notitia malitia* , non peccatur formaliter , id est non peccatur propriè & absolute loquendo si deficit *notitia malitia*. Non peccatur ergò quotiescumque peccati malitia ignoratur : nam notitiam malitiæ abesse , & malitiam ignorari idem valent. Ex his jam consectaneum , secundum Ulicum Jonson non dari peccata ignorantia , cum peccata ignorantia vocentur illa quæ committuntur ob ignorantiam malitiæ , quæ ipsis inest. Quæ si vera sint , necessum est ut verè dixerit Abaelardus *ex ignorantia nullum peccatum committi.* Et hic quidem unus erat ex erroribus Abaelardi ob quos Guilielmus Abbas ad Gaufridum Carnotensem Episcopum & ad S. Bernardum scripsit in hæc verba : *Dico vobis periculosè siletis , tam vobis quàm Ecclesie Dei* : quod vel maximè dixisset Guilielmus Abbas , si Abaelardus suam illam sententiam de peccatis ignorantia voluisset obtrudere veluti communem eo tempore , pro ut Ulicus Jonson dum adductâ suâ sententiâ , quâ ad peccandum formaliter requirit notitiam malitiæ , subjungit , *quod contendunt Theologi , si paucos excipias , passim omnes* ; siquidem istis verbis hæc sententia Ulici Jonson , veluti communis Theologorum fidelibus obtruditur : quo fieret ut hi , si contrarium non ostendatur , crederent communiter in Ecclesia tradi sententiam ex quâ sequitur *non dari peccata ignorantia* : Item (quod hinc ulterius consectaneum) innumera etiam immanissima hominum peccata excusari ; dum nimirum libidinibus aliisque peccatis toti immerfi , excæcati , ac in reprobum sensum traditi , de Deo & peccatorum malitia vix unquam ampliùs cogitant : ut proindè qui inter peccatores sunt pessimi ac maximè inveterati , hæc ratione minimè erunt culpabiles.

I I I

S. Bernardus ex Scriptura S. probat dari peccata Ignorantia.

S. Bernardus in epistola seu tractatu ad Hugonem de S. Victore cap. 4. probaturus dari peccatum per ignorantiam loquitur in hunc modum : *Is forsitan qui asserit non posse peccata per ignorantiam , nunquam pro suis ignorantis deprecatur , sed potius Propheta tam irridet deprecantem & dicentem : delicta juventutis mea & ignorantias meas ne memineris.* Forsitan & reprehendit Deum exigentem pro peccato ignorantia satisfactionem. *Loquitur enim in Levitico ad Moysen dicens : Anima si peccaverit per ignorantiam , fecerit que unum ex his que lege Domini prohibentur , & peccati rea intellexerit iniquitatem suam , offerret arietem immaculatum de gregibus Sacerdoti , juxta mensuram aestimationemque peccati , & rursùm : Qui orabit pro eo quod nesciens fecerit , & dimittetur ei qui per errorem deliquit in Domino.*

Si ignorantia nunquam peccatum est , cur dictum est in Epistola ad Hebræos , quia in secundo tabernaculo semel in anno solus Pontifex intraret , non sine sanguine , quem offerret pro sui & populi ignorantia ? Si peccatum ignorantia nullum est , non ergo peccavit Saulus , quod persecutus est Ecclesiam Dei , quoniam quidem ignorans hoc fecit ,

manens in incredulitate : Benè itaque faciebat quod erat blasphemus & persecutor , & contumeliosus , quod erat spirans minarum & cædis in Discipulos Domini , in hoc ipso quippe abundanter æmulator existens paternarum suarum traditionum. Non ergò debuit dicere misericordiam consecutus sum , sed mercedem recepi , quippe quem ignorantia à peccato reddebat immunem , insuper & æmulatio remunerabilem indicabat. Si , inquam , ignorantia nunquam peccatur : quid ergò causamur adversus occisores Apostolorum , quandoquidem non solum malum esse nescierunt interficere illos , sed insuper quoque id faciendo arbitrati sunt obsequium se præstare Deo ? Sed & frustra in cruce Salvator pro suis orabat crucifixoribus , quippe nescientibus (ipso teste) quid facerent , & ita nequaquam peccantibus ; neque enim fas est ullatenus suspicari mentitum fuisse Dominum Jesum , apertè perhibentem eos ignorare quid facerent ; etsi fortè de Apostolo dubitet quis quod carnem suam æmulans , sicut homo mentiri potuerit , ubi ait : *si enim cognovissent , numquam Dominum gloria crucifixissent*. Numquid non ex his satis apparet inquantis jaceat ignorantia tenebris , qui ignorat peccari posse interdum per ignorantiam ? Hæc S. Bernardus. Similem in modum Concilium Diospolitano , (in quo Pelagius ad ejurandam hanc Celestii sententiam coactus est : *Oblivionem & ignorantiam non subjacere peccato , quoniam non secundum voluntatem eveniunt ; sed secundum necessitatem*) jam pridem antè probaverat dari peccata ignorantia allegando quod David in Psalmis dicat : *Delicta juventutis meæ ne memineris & ignorantias*. Et quod in lege *Sacrificia pro ignorantia , sicut pro peccato offerantur*. Ex his patet non modò errorem , sed etiam hæresim esse negare quod dentur peccata ignorantia , non tantum quia id in dicto Concilio Diospolitano definitum est , sed præcipuè quia tam clarè in Scriptura S. expressam est. Quæ hæresis vel ideò magis perniciosa est , quia non rarè sed frequentissimè contingit committi peccata ignorantia : nam , ut ex Augustino dictum , *Indefatigabili lege spargit Deus pannaes cecitates super illi-citas cupiditates*. Pluit enim & pluit semper Deus super peccatores laqueos. Quo fit ut universaliter & indefinitè *via impiorum sit tenebrosa , & nesciant ubi corruant*. Hinc in Scriptura sacra legimus quod *error etiam crassissimus veluti lex custoditus sit , dum Tyrannorum imperio colebantur figmenta , tantà quidem cecitate , ut gentes non solum tenebrosæ dictæ sint ; sed etiam tenebra ab Apostolo vocatæ sint*.

I V.

Cur Abaëlardus & Celestius negaverint peccata ignorantia.

Quod Abaëlardus dixerit : *Concupiscentia & ignorantia nullum peccatum committi , quodque illi doctrinae subjunxerit , hujusmodi non esse peccatum sed naturam* , indicare videtur ideò Abaëlardum in hanc hæresim esse prolapsum , quia concupiscentiam putavit esse naturam : errore non ab simili quo Celestius & post hunc Pelagius , censuerunt oblivionem & ignorantiam non subjacere peccato , quoniam non secundum voluntatem , ut aiebant , sed secundum necessitatem eveniunt. Etenim si ignorantia (idem est de concupiscentia) non eveniat , ut Celestius dicebat , secundum voluntatem , sed secundum necessitatem ; vel , ut Abaëlardus , sit ipsa natura ; quidquid secundum ignorantiam & concupiscentiam fit , secundum Authorem naturæ , sive secundum inclinationem ab eodem inditam fit ; adeoque non fit contra , sed secundum ejus legem æternam , sive secundum ipsum Deum qui ipse est ista lex æterna. *Natura* , inquit Aug. *in tantum vitiosa sunt , in quantum ab ejus , à quo facta sunt , arte recedunt*. Hæc prorsus conformia sunt famosæ definitioni peccati : *Dictum , factum , vel concupitum contra legem æternam* ; per quam docemur non solum omne peccatum esse contra legem æternam , sed etiam quidquid non est contra legem æternam , & magis si sit secundum illam , non esse peccatum. Ut proinde legitimè con-

se-